1046

मुगन्धिमूल 1) n. Rettig Riéan. 12,162. — 2) f. श्रा = रास्त्रा Dhany. 1,105. Riéan. 6,82. = श्रुटी 229.

सुगन्धिमुषिका f. Moschusratte Riéan. 19.

सुगन्धिसीक m. N. pr. eines Mannes Riéa-Tar. 6,319. 7,24. 27. 45. सुगन्धेश m. N. eines von Sugandhå errichteten Heiligthums Riéa-Tar. 5,157.

सगन्मन (6. स + ग °) adj. Vop. 26,68.

मुँगिभस्ति adj. schönarmig: Tvashtar RV. 8,49,9. die Soma Pressenden 9,72,2. 5,43,4.

सुगम 1) adj. (f. श्रा) a) leicht gangbar: श्रति॰ (मार्ग) Katelas. 19,64. श्रमुगमें उधान Bhag. P. 5,14,1. — b) leicht zugänglich: गुरुा Katelas. 46,206. श्रेली सुकृतिसुगमा Spr. (II) 6039. — c) leicht zu finden, sich von selbst ergebend, selbstverständlich, leicht zu verstehen: संश्य: सुगमस्तत्र निर्पायस्तत्र दुर्गम: MBH. 13,7535. Bhag. P. 10,84,86. Comm. zu Goladus. Bhuvanak. 36. zu Gamit. Spashtåde. 71. Vop. 9,55 und oft bei den Commentt. — 2) m. N. pr. eines Danava Katelas. 47,22.

स्मामन adj. leicht zugänglich Nin. 6, 2.

स्गम्भीर adj. (f. ञ्रा) sehr tief: नदी MBu. 12,4978.

स्राम्प adj. leicht zu passiren: परिखा Pankan. 1,7,57.

स्मार (6. स् + मार्) n. Mennig Ragan. 13,58.

मुगला (6. मु + गल) f. N. pr. eines Frauenzimmers Råda-An. 7, 686, 818, 831.

1. सुग्रव m. ein kräftiger Stier MBu. 12,8047.

2. सुरोव adj. schöne --, viele Rinder besitzend RV. 1,116,25.

सुगवि m. N. pr. eines Sohnes des Prasuçruta VP. 4,4,47. सुसंधि Wilson.

ਜ਼ੀਰੋਹ n. Besitz guter —, vieler Rinder RV. 1,162,22. 8,12,33.

स्गरुन adj. überaus dicht: वृति AK. 2,7,18. H. 824.

मुगातु fehlerhaft AV. 6,1,3; wohl zu ändern: उभे मुती मु गार्तवे.

मुगातुपा f. instr. aus Verlangen nach guten Wohnsitzen RV. 1,97,2. st. dessen fehlerbast मुगात्रिया P. 7,1,39, Vårtt. 3, Schol.; vgl. Maнавн. lith. Ausg. 7,66,b.

सुगात्र adj. (f. ई) schöngliedrig, einen schönen Körper habend Kathas. 30,62. 32,194.

स्गात्रिया • स्गात्या

स्मार्घ adj. wohl furtbar, durchwatbar RV. 7,97,8.

मुगार्रुपत्ये m. (Agni als) guter Hausherr: ेत्या वितपन्नश्रीतिम् AV. 12,2,45. TBa. 1, 2,4,20. ेत्याः (ेत्यः zu vermuthen) समिषी दिदीकि RV. 5,4,2.

स्गीत n. schöner Gesang Bulg. P. 4,15,19.

सुगोति f. ein Metrum von 32 + 27 Moren Coleba. Misc. Ess. 2,154. सुगु adj. P. 6,1,182, Schol. gute —, viele Rinder habend RV. 1,125, 2. AV. 14,2,43. TBa. 2,4,3,4.

स्गृिषान् adj. grosse Vorzüge besitzend Spr. (II) 2375.

सुग्र 1) adj. wohl bewacht Çat. Ba. 1,1,2,23. भवन R. 5,13,7. wohl versteckt: दम्भ Spr. (II) 7112, v. l. ेतर सर्: Pakkat. 256, 6. सुग्रसम् adv.: स्ट्यमाणा रासभ: Spr. (II) 7094. ममावेदनीयम् gans im Geheimen Pakkat. 231,17. — 2) f. ह्या Mucuna pruritus Hook. Ratham. 17.

सुगृत्तीका (सुगृत + 1. कार्) wohl verwahren: ्कृत Pankat. 208,21. सुगृत adj. sehr schwer: एनस् M. 11,256.

सुगूर्व adj. gut versteckt, — verwahrt, — geborgen MBu. 3, 18158. Spr. (II) 6490. ेम् adv. ganz im Geheimen Dagau. 94, 8.

स्गर्हे 1) adj. ein gutes Haus habend AV. 14,2,43. — 2) m. Sylvia sutoria (ein Singvogel) Taik. 2,5,29. H. 1341. — 3) f. ई N. eines zu den प्रतुद gezählten Vogels Suça. 1,201,20.

स्गृक्पति m. ein guter Hausherr: Agni VS. 2,27.

सुगृहिन् adj. ein gutes Haus habend, gut gebettet: ein Vogel Spr. (II) 1286.

सुगृक्तीत adj. 1) woran man sich festhält: °मलिनपत्त Spr. (II) 7095.

— 2) zum Heil in den Mund genommen, durch blosses Aussprechen schon Glück bringend: पः प्रातः स्मर्यते प्रभकाम्पपा ॥ स सुगृक्तीतनामा (so ÇKDa. und Wilson st. स्वगृक्तीत o der Ausg.) स्पात् Таік. 2,7,27. ig. सुगृक्तीताभिघ Råga-Tab. 4,362. सुगृक्तीताभिघ: (so hat Ball. gelesen) पूड्यः शिष्याचैर्विनिगद्यते Såu. D. 172,7.

मुगेवृँघ् (मुगे loc. von मुग) adj. am guten Fortgang sich freuend RV. 8,18,2.

सभी f. eine schöne Kuh P. 5,4,69, Schol.

1. सुगोपी m. ein guter Beschützer RV. 1, 120,7. 2, 23,5. 5,44,2. 6, 51,11. 10,108,7.

2. सुगोर्पे। adj. gut behütet: धेनर्व: RV. 3,45,5. 5,38,5. superl. ेतन VS. Pair. 5,3. TS. Pair. 3,5. RV. 1,86,1.

स्भाष्य adj. sehr geheim zu halten Pankan. 1,4,105.

मुगितम m. = गीतम als Bez. Çâkjamuni's Laur. ed. Calc. 428,16. सुग्म (ohne Avagraha von 6. सु + ग्रमा) adj. rüstig fortschreitend: स्थान: RV. 1,173,6. 8,22,15. zunehmend: रिप 1,48,13. = मुख Naigu. 3,6.

मुँगिथित adj. fest gestochten, gut verknüpft RV. 1,121,10.

मुयन्थि 1) m. ein best. Parsum, = चीर्क Riéan. 12,145. — 2) n. = पियन्तीमूल Riéan. 6,23.

मुयक् adj. (f. द्या) 1) einen guten Griff habend: धनुम् MBu. 4,1326. यस्त्र Suça. 1,24,5. — 2) leicht zu erlangen, — haben: श्रश्चास Катияв. 15,124. — 3) leicht zu verstehen, — einzusehen Sau. D. 121,17.

मुयक्षा n. Hochachtung: पितृमातृपादाम्बुडामुयक्षापर् Inschr.inJourn. of the Am. Or. S. 6,542.

सुयोज 1) adj. schönnackig. — 2) m. a) N. pr. α) eines Rosses des Kṛshṇa Tair. 1, 1, 34. Med. v. 54. MBH. 2, 35. 4, 1413. 7, 2812. Hariv. 9720. Beig. P. 10, 53, 5. 70, 14. 89, 49. — β) eines Affen, Bruders des Balin und Sohnes des Sonnengottes, Tair. 2, 8, 7. H. 705. Med. MBH. 3, 11194. 4,752. Hariv. 2336. 10410. R. 1,1,58. 68. 16, 11. 3,75,58. fgg. 78, 18. 4,2,17. 6,4,48. 5,2. Ragh. 12,58. Weber, Râmat. Up. 298. fgg. 361. Râśa-Tar. 8,3077. सुयोजायज m. Bez. Balin's H. 704, Schol. सुयोजश Bez. Râma's Çabdar. im ÇKDa. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): निः R. 6,19,53. — γ) eines göttlichen Wesens Varâh. Brh. S. 53,44. — δ) des Vaters des 9ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpini H. 37. — b) Wilson giebt nach Çabdârhar. noch folgende Bedeutungen an: Çiva; Indra; a goose; a hero; a piece of water; the name of a mountain; a sort of weapon; the countenance